

en Skrivelse fra Finansministeren — fra den samme Finansminister, som vi endnu have den Ære at forhandle med — hvori han siger, at det ikke har været Lovens Mening, at Tolden skulde have været erlagt saaledes som den er bleven affordret. Finansministeren gaaer altsaa heri selv tilbage; han taler ikke om, hvad der skal gjælde for Fremtiden, men han siger, at Lovens Mening ikke har været, at der skulde erlægges Told af saadanne Staver. Han siger altsaa bestemt og tydeligt, at hans Embedsmænd kun ved en Feiltagelse have skaffet Staten denne Indtægt, og det forekommer mig ikke rigtigt, at Staten benytter sig af en Feiltagelse for at skaffe sig en Indtægt, som den ellers ikke vilde faae. Nu sagde den høitærede Minister videre, at det egentligt ikke gjorde Noget, da det ikke var den vedkommende Andrager, der havde erlagt Tolden, den var bleven lagt paa Stavernes Priis og egentligt betalt af Consumenterne. Jeg troer heller ikke, at dette er ganske rigtigt, thi de vedkommende Andragerer erklære bestemt, at den paaanførte Fortolkning af Toldblovningen vilde være aldeles ruinerende for den Branche af deres Forretninger, som her er Tale om; de vilde aldeles ikke kunde sælge den Vare, naar der skulde svares Told af den, hvad der ikke blev affordret efter den tidligere Toldblov, og efter Finansministerens Erklæring heller ikke burde affordres efter den nye Toldblov. I saadanne Tilfælde forekommer det mig, at det er ubetinget rigtigt, at en Fortolkning faaer en tilbagevirkende Kraft, thi Fortolkningen udtaler sig ogsaa om den forbigangne Tid. Men at Penge, der paa Grund af en fejl Fortolkning ere komne ind i Statskassen, blive tilbagebetalt, finder jeg rigtigt, og jeg troer, at naar det erede Thing skulde være den samme Anstuelse, vil det være rigtigt at blive staaende ved Udvalgets Indstilling, der maaskee ikke vil have praktiske Følger, dersom det ikke kan bevises, at de Staver, her er Tale om, ere af samme Bestaaffenhed som de, hvorom Finansministeren i sin Skrivelse af 24de Mai 1866 har udtalt sig.

Finansministeren: Jeg vil blot bemærke til det erede Medlem, at jeg ikke synes,

at han har læst Skrivelsen heelt ud. Der staaer, at Finansministeriet ikke antager, at det er Lovens Mening, at saadanne Staver, som her er Spørgsmaal om, skulle fortolde efter Position 251, naar de ikke ere undergaaede anden Bearbejdelse end den, at de ere affortede i Forhold til det Brug, hvortil de skulle anvendes. Der var Tale om et aldeles bestemt Parti Staver og ikke om Staver, der tidligere vare blevne fortolde. Der er præsenteret mig en Tønde, der var forfærdiget af disse Staver, og der blev spurgt, om disse fornuftigviis skulde henregnes under Position 251. Dertil har jeg svaret Nei, men jeg har ikke dermed afgjort det Allermindste med Hensyn til de Staver, som det nu er opløst for 2 Mar siden bleve fortolde af denne Bøcker tilligemed flere Andre. Jeg tillader mig nu at fremhæve det høit Betænelige ved — og det er det Æneste, som det forekommer mig, man kan faae ud af Udvalgets Indstilling — her at sanctionere en Resolution, givet over et bestemt foreliggende Factum, saaledes at den faaer en tilbagevirkende Kraft, der ikke vil medføre ganske saa Udgifter for Statskassen, og — lad mig tilføje — vil have den praktiske Virkning, at Finansministeren altid maa føle sig forpligtet til at staae paa den mindst liberale Fortolkning overfor Fortolkerne, thi han tør ikke risikere, at man ellers løber ind med et stort Antal Begjæringer om Tilbagebetaling for de Fortolbninger, som allerede have fundet Sted.

Udler: Den høitærede Finansminister vil jo see, at der udtrykkelig staaer i Udvalgets Betænkning: „Under Forudsætning af, at de af Andrageren i Tidsrummet fra April 1864 til Juli 1866 fortolde Staver beviistlig have været af samme Bestaaffenhed som de Staver, om hvilke Ministeriets Skrivelse af 24de Mai 1866 handler“. Den høitærede Finansminister vil altsaa see, at det kun er det Tilfælde, at det virkelig er de samme Staver, hvorom han har erklæret sig, at man ønsker, at Toldens Tilbagebetaling skal stee. Det er ganske rigtigt, at der er den Fare, at naar det kan bevises, at de omhandlede Staver ere ganske af samme Natur som de, hvorom der staaer i Finansministerens Skrivelse, at det er forkeert,